

Indeholder en supplerende beretning, der jo ikke er lovpligtig, oplysninger af betydning for det retvisende billede, skal disse oplysninger optages i de lovpligtige dele, f.eks. i ledelsesberetningen.

Forslagets stk. 2 markerer, at årsrapporten for at give et retvisende billede skal indrettes efter brugergruppernes typiske informationsbehov. I gældende lov findes ingen bestemmelse om, hvem årsrapporten henvender sig til. Kredsen af regnskabsbrugere er angivet i 2. pkt. bl.a. for at undgå en for snæver opfattelse af målgruppen hos regnskabsaflægger. Opregnin-gen er ikke udtømmende.

Det ligger i forholdets natur, at brugerne forudsættes at have et vist kendskab til regnskaber, og det man kan få ud af dem. På den anden side kræves der ikke ekspertviden. Det betyder, at årsrapporten ikke skal tage hensyn til alle tænkelige brugere, men alene dem, der normalt må forventes at benytte den slags oplysninger, som findes i årsrapporten.

Typiske brugere er virksomhedsdeltagere (f.eks. aktionærer, anpartshavere, interessenter og kommanditister), medarbejdere, alliancepartnere, kreditorer som långivere eller leverandører, kunder, skattemyndigheder og tilskudsmyndigheder. Bestemmelsen omhandler ikke kun de eksisterende virksomhedsdeltagere, kreditorer m.v. Også potentielle virksomhedsdeltagere, kreditorer m.v. hører med i begrebet.

Finansanalytikere og pressen bruger ligeledes regnskaber, men virker i høj grad som mellemmand til de øvrige regnskabsbrugere. I erhvervsdrivende fonde er modtagere af uddelinger i sidste instans interessenter, men deres interesser varetages af fondsmyndighederne.

Når én virksomhed ønsker at overtage en anden, vil den overtagende virksomhed ofte have behov for en række oplysninger, der typisk fremskaffes i form af "due diligence". Sådanne særlige oplysningsbehov skal ikke være styrende for årsrapportens indhold. Selvom skattemyndighederne er brugere af driftsøkonomiske regnskaber, forudsættes deres behov for oplysninger med henblik på ligningen ikke at skulle dækkes fuldt af årsrapporten. Årsrapporten skal heller ikke sikre de forskellige tilsynsmyndigheders særskilte kontrolinteresser, der normalt må tilgodeses ved særskilte indberetninger fra virksomhederne.

Kredsen af regnskabsbrugere afhænger af virksomhedens art og omfang. Børsnoterede virksomheder har således forventeligt en større og mere forskelligartet kreds af regnskabsbrugere end det lille anpartsselskab. Samtidig vil den relative fordeling af regnskabsbrugere være forskellig fra virksomhed til virksom-

hed. Børsnoterede virksomheder vil ofte have mange nuværende og potentielle investorer, hvorimod det mindre anpartsselskab typisk nyder størst opmærksomhed hos kreditorer, kunder og lokalsamfund. Her er investorerne – anpartshaverne – ofte identisk eller næsten identisk med ledelsen. De internationale regnskabsstandarder forudsætter også en stor brugerkreds, men tager udgangspunkt i, at investorerne behov for værdiskabelse – *shareholder value* – og oplysninger herom skal tilgodeses. Det skal ses i lyset af, at standarderne først og fremmest retter sig mod børsnoterede selskaber. Standarderne forudsætter dog, at der ikke er væsentlige forskelle mellem investorerne informationsbehov og de andre brugergrupper.

En dansk begrebsramme – og årsregnskabsloven som helhed – forudsætter som nævnt en betydeligt bredere brugerkreds og tilsigter derfor i større omfang at opfylde forskellige interessegruppers informationsbehov (*stakeholder value*).

De supplerende beretninger vil ofte rette sig mod andre interessegrupper end investorer, da beretningerne kan belyse virksomheden ud fra andre indfaldsvinkler end de rent finansielle. Alt efter formål og beretningsform vil de dog også have betydning for de typiske finansielle brugere, der har behov for større indsigt ved en bredere synsvinkel. En særlig situation gælder for de grønne regnskaber, der indtil videre har et snævrere beskrivelsesobjekt, nemlig listevirksomheden, der trods betegnelsen ofte kun er en aktivitet under virksomheden, der måske kan have flere sådanne aktiviteter. Her er formentligt tilsynsmyndigheder og det lokale samfund de mest relevante interessegrupper. I fremtiden må man dog forvente, at mange virksomheder frivilligt vil supplere med egentlige miljørapporter, der omhandler virksomhedens miljøforhold ud fra et bredere sigte end de grønne regnskaber.

Det fremgår af stk. 2, at årsrapporten skal udarbejdes, så den udgør et egnet grundlag til støtte for brugernes økonomiske og virksomhedspolitiske beslutninger om virksomheden. Beslutningsopgaverne antages at vedrøre placering af brugerens egne ressourcer, forvaltningskontrol, og fordeling af virksomhedens ressourcer.

1) *Placering af regnskabsbrugerens egne ressourcer.* Dvs. at årsrapporten skal søge at udgøre en egnet støtte for regnskabsbrugerens beslutning om, hvorvidt den pågældende vil investere eller fortsætte med at investere penge eller andre ressourcer i den pågældende virksomhed. Skal aktionæren snarere sælge aktierne og investere i en anden virksomhed? Opnår virksomheden et tilstrækkeligt resultat af sine investeringer?